

N:o 16.

Auk. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1872. kl. 1 e. m.

Andra Kamrnarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 7, angående väckt fråga om rättighet för kronobetjening, att, då stöld af kreatur, synnerligast af hästar, blifvit begången, kostnadsfritt begagna statens telegrafledningar.

Uti en till Utskottets behandling hänvisad motion, N:o 78, föreslår Herr *Jöns Andersson*: "att då stöld af kreatur, synnerligast af hästar, blifvit begången, och sådant af egaren till det stulna inför krono- eller polisbetjening anmäles, vederbörande kronobetjening må, för tjufvarnes och det stulnas efterspanande samt tjufvarnes gripande, medgifva rättighet till fria telegram å alla statens telegrafstationer."

Utskottet får vid det framställda förslaget till en början erinra, att det afhandlar en nog speciel art af stölder, hvilka antagligen inom en särskild ort, öfver hvars förhållande motionen sprider ett mindre vackert ljus, beklagligtvis synes hafva tagit icke obetydliga dimensioner, då frågan kan hafva ansetts förtjent af att komma under Riksdagens pröfning.

Då Utskottet emellertid tagit motionärens förslag i öfvervägande, har såsom en giltig grundsats i främsta rummet framställt sig det antagande, att i allmänhet den bestulne måste förutsättas ega det största intresset att söka återbekomma det stulna och således, då det stulnas värde lönar möda och kostnad, icke draga i betänkande att af egna medel bekosta de snabbare meddelanden, som telegrafledningarne medgifva. Från det allmännas sida synes det som den enskildes fördel äfven i detta hänseende genom de af staten bekostade och underhållna telegrafanläggningarne vore vederbörligen tillgodosedd. Visserligen kan man med motionären invända, att "endast medvetandet att telegrafan, genast efter det stölden blifvit begången, vore i rörelse, med underrättelse derom, torde ofta förekomma dess begående." Men häremot anser Utskottet med skäl kunna invändas, att på de orter, som äro nog lyckliga att ega

telegrafledning, lærer väl detta medvetande redan förefinnas till brottslingens afskräckande, derest man ej får antaga, att hans personliga bekantskap med den bestulnes sparsamhet gör honom trygg. Till ett antagande af någon sådan allmännare förefintlig, klokheden bedragande sparsamhet saknar dock Utskottet hittills hvarje anledning.

Vidsträckta trakter af riket sakna ännu telegrafledningar; den enda tråd som går igenom eller på sidan om dem löper i en enda riktning, hvilken det icke är så visst att hästtjufvar företrädesvis ämna följa. Afståndet till telegrafstationen blir inom många delar af landet så betydligt, att kostnaden för ett ilbud till stationen eller derifrån till telegram-mottagaren många gånger kommer att öfverstiga den för det föreslagna fria telegrammet. Ätminstone inom 7 af rikets nordligare län torde således, enligt Utskottets förmenande, den af motionären antagligen för svenska undersåtar i allmänhet afsedda fördelen blifva rent af illusorisk.

Utskottet medgifver slutligen och framhåller gerna, att ett förslag i afsigt att åt kronobetjening lemna en viss fri telegraferingsrätt, under vissa villkor och särskildt med afseende på förrymda brottslingars, farliga tjufvars eller annars för samhället vådliga personers efterspanande, kunde vara på grund af dess allmännyttiga systemål förtjent af att komma under pröfning. Härvid vill Utskottet dock endast hafva påpekat, hurusom vigten af att kunna begagna hvarje telegrafledning, den må vara statens, statens jervägars eller enskildes, äfvensom det angelägna att *någon* kontroll öfvas öfver anlitandet af telegrafkommunikationen synes göra ett förslagsanslag, att för det afsedda ändamålet fördelas mellan Konungens Befallningshafvande och under dessas kontroll af kronobetjeningen disponeras, till den enda egentligen afsevärda utväg, som torde framställa sig för uppnående af det allmännyttigare systemål Utskottet nu tillåtit sig att påpeka.

Då Utskottet emellertid icke anser tvifvelaktigt, att Utskottet saknar någon grundlagsenlig rätt att utreda eller framställa ett förslag, hvilket, om än af motionen föranledt, dock går på sidan och utöfver densamma, och då i alla händelser det icke lærer tillhöra Utskottet att göra någon framställning om statsanslag, finner Utskottet sig föranlåtet att, med anledning af det här ofvan anförda, hemställa:

att Herr Jöns Anderssons motion, N:o 78, icke må till någon åtgärd föranleda.

På Utskottets vägnar:

G. S. Åkerhielm.

Reservation:

Herr *Per Nilsson* anmälde, att han icke godkände det slut hvartill Utskottet kommit.